

در هم‌صدایی با فریاد فلسطین در روز نکبت

توضیح: پراکسیس متن حاضر را به مناسبت **تجمع روز نکبت در برلین (۱۵ مه ۲۰۱۶)** آماده کرده است؛ و این متن به دست یکی از اعضای پراکسیس در این تجمع خوانده شده است.

* * *

فلسطین قلب تپنده‌ی جهانِ ستمدیدگان است، چرا که هرگز از نبرد باز-نایستاده است. فلسطین، تجلی آن آرمان تاریخی مشترکی است که پیونددهنده‌ی مبارزات خلق‌های جهان است. مسأله‌ی فلسطین جایی است که تعهد به انسان محک می‌خورد، و مواضع سیاسی و ایدئولوژیک عریان می‌شود؛ چرا که در مواجهه با مسأله‌ی فلسطین موضع‌گیری‌ای میانه ممکن نیست: یا با ستم‌گر هستیم یا با ستم‌دیده، یا با اشغال‌گر هم‌دستیم و یا از مبارزه‌ی مردم فلسطین علیه اشغال دفاع می‌کنیم، یا به اشکال و درجات مختلف حامی دولت استعماری، سرکوب‌گر و نژادگرای اسرائیل هستیم، و یا سمت مقاومت و مبارزه‌ی فلسطین علیه امپریالیسم و استعمار و اشغال ایستاده‌ایم و در پیکار آن برای رهایی مشارکت می‌کنیم.

روز نکبت، یادآور ۶۸ سال آوارگی مردم فلسطین، و همچنین مقاومت و مبارزه‌ی ۶۸ ساله‌ی فلسطینیان است. روز نکبت، یادآور این واقعیت است که هر مسیری به جز مبارزه با صهیونیسم، اشغال، تبعیض، نژادپرستی و سرکوب به ادامه‌ی این نکبت و ستم‌کشی می‌انجامد. این تاریخ ۶۸ ساله‌ی اشغال‌گری و مقاومت علیه آن، بیش از هر چیز نشان از آن دارد که راه‌حل واقعی، گسترش یافتن مبارزه‌ی رادیکال و رهایی‌بخش است که هدف بی‌واسطه‌ی آن دستیابی فلسطینی‌ها به حق تعیین سرنوشت و حق بازگشت بیش از ۶ میلیون فلسطینی‌ای است که جابجایی اجباری و آوارگی بر آن‌ها تحمیل شده است. تاریخ پر فراز و نشیب ۶۸ سال مقاومت و پیکار فلسطین به آشکارترین شکل بر هر راه‌حل معطوف به مذاکره‌ی اشغال‌گر و ستم‌دیده برای رسیدن به هدفی مشترک خط بطلان می‌کشد، و گواهی است بر حقانیت مقاومت و پیکار جمعی در راستای دستیابی به برابری واقعی فارغ از نژاد و مذهب؛ و پیکاری جمعی برای بازپس‌گیری نه تنها حقوق انسانی-شهروندی، بلکه موجودیت تمام ساکنین قلمروی تاریخی فلسطین، که شامل آواره‌گان و رانده‌شدگان نیز می‌شود. دستیابی به چنین هدفی، نه تنها در گرو پیکار هرچه جمعی‌تر فلسطینی‌ها، بلکه همچنین نیازمند مداخله‌ی فعال تمامی نیروهای مترقی‌ای است که مبارزه برای رهایی فلسطین را بخشی جدایی‌ناپذیر از هر مبارزه‌ی رهایی‌بخش می‌دانند و از این رو آن را جزئی از مبارزه‌ی خود تلقی می‌کنند.

برای ما، به‌عنوان گروه کوچکی از کمونیست‌های ایرانی در تبعید، فارغ از آنچه گفته شد، مسأله‌ی فلسطین ابعاد دیگری نیز دارد. در طول تاریخ پیکار کمونیستی در ایران، حمایت ایدئولوژیک و سیاسی از مبارزه‌ی مردم فلسطین بخشی جدایی‌ناپذیر از مشی مبارزاتی بوده است؛ به‌علاوه، پیوندهای مستقیم‌تری نیز وجود داشته که حتی همکاری در مبارزه‌ی مسلحانه را نیز شامل می‌شود؛ در دوران پیش از انقلاب اردوگاه‌های مبارزه‌ی چریکی فلسطین، محملی برای آموزش نیروهای کمونیست ایرانی و امکانی برای پیوندیابی با خلق‌های دیگر بوده است. بر این بستر تاریخی است که اگر دیروز

انقلابیون چپ‌گرای ایرانی هم در بر علیه حاکمیت در ایران و هم در جبهه‌ی فلسطین پیکار مسلحانه می‌کردند، امروز نیز نیروهای کمونیست ایرانی رسالت پیوند دادن این دو جبهه را بر دوش دارند. برای ما، این مشی مبارزاتی به میراث رسیده، هم با افشای پروپاگاندا‌ی فریب‌دهنده‌ی حاکمیت مستبد جمهوری اسلامی همراه است، هم با مبارزه با لابی‌های قدرتمند صهیونیستی، و هم با سازمان‌دهی پیکاری ضد-هژمونیک علیه گفتمان اصلاح‌طلبانه‌ای که مساله‌ی دولت اشغال‌گر اسرائیل را به رابطه‌اش با ایران تقلیل می‌دهد. از منظر ما، هیچ صلح و دوستی‌ای در منطقه بدون رهایی فلسطین امکان‌پذیر نیست، و تنها رهایی ممکن برای مردم ستمدیده در کشورهای منطقه لاجرم از مسیر اتحاد نیروهای مترقی و مبارزه‌ی همبسته‌ی آنان با حاکمیت‌های مستبد سرمایه‌دارانه می‌گذرد. از این رو، برای ما مبارزه‌ی فلسطین علیه دولت اشغال‌گر اسرائیل ضرورتاً با مبارزه علیه حاکمیت سرکوب‌گر جمهوری اسلامی پیوند یافته است.

ما این‌جاییم تا یک‌صدا با شما همراه با فلسطین فریاد بزیم و سیاست‌های دولت‌های غربی در حمایت از دولت جنایتکار اسرائیل را افشا کنیم. ما این‌جاییم تا همچنین فریب‌کاری حاکمیت دیکتاتور و سرکوب‌گر ایران، در حمایت دروغینش از فلسطین، با هدف نفوذ سیاسی و اقتصادی در منطقه و سرکوب و استثمار بیش از پیش زحمت‌کشان را افشا کنیم؛ تا اعلام کنیم که هر بدیل رهایی‌بخشی در منطقه تنها با مبارزه‌ی انترناسیونال، رادیکال و همه‌جانبه علیه سلطه‌ی سرمایه و سیاست‌های منطقه‌ای آن شکل می‌گیرد، و اینکه فلسطین نقطه‌ی عطف این مبارزه است.

نزد ما، حمایت از و مشارکت در مبارزه‌ی فلسطین قابل‌تقلیل به مسائل بشردوستانه نیست، بلکه این امر نیازمند وفاداری ما به سیاست رادیکال، و تلاش همزمان برای یافتن پاسخ به چالش‌های پیش روی جنبش رهایی‌بخش است: حق تعیین سرنوشت ملت‌ها، پناهندگی و آوارگی، صهیونیسم، نژادپرستی، استعمار، امپریالیسم، مقاومت و مبارزه‌ی رادیکال در تمامی اشکال و با تمامی ابزارها و مفاهیم کلیدی دیگر برای جنبش سوسیالیستی جهانی. ما از فلسطین نه تنها مقاومت و استقامت را می‌آموزیم، بلکه همچنین این بینش را که با وجود سرکوب سازمان‌یافته و مورد حمایت نیروهای امپریالیستی و دولت‌های همسو، همیشه راه‌ها، استراتژی‌ها و ابزارهای جدیدی برای ادامه‌ی مبارزه وجود دارد؛ بینشی که در هر شرایطی راه را برای مبارزه گشوده می‌داند و به زنده ماندن امید می‌انجامد.

در پایان، با زنده‌یاد تراب حق‌شناس، رفیق پیکارگر و کمونیست، و مدافع تمام زحمت‌کشان و خلق‌های ستمدیده‌ی جهان، به خصوص خلق فلسطین، هم‌صدا می‌شویم که می‌گفت: ”در برابر تهاجم مستمر دنیای سرمایه برای نابودی فلسطینی‌ها، ما همه فلسطینی هستیم.“

زنده باد مبارزات انترناسیونال برای رهایی از اشغال و سلطه‌ی استعمار و سرمایه! زنده باد مبارزه‌ی خلق فلسطین!

اردیبهشت ۱۳۹۵

پراکسیس

Praxies.org